

Evangelí de la festa de la dedicació de la basílica de sant Joan del Laterà

Evangelí i comentari de la festa de la dedicació de la basílica de sant Joan del Laterà. “Traieu això d’aquí! No convertiu en mercat la casa del meu Pare!” Amb l’expulsió dels mercaders i els canvistes, Jesús ens convida a purificar les nostres intencions, de manera que la recerca de Déu sigui tan pura i desinteressada com sigui possible.

Evangelí (Jn 2, 13-22)

Era a prop la Pasqua dels jueus, i Jesús va pujar a Jerusalem.

En el recinte del Temple va trobar els venedors de vedells, de moltons i de coloms, i els canvistes asseguts als seus llocs.

Llavors es va fer un fuet de cordes i els expulsà tots fora del Temple, tant els moltons com els vedells. Va tirar per terra les monedes dels canvistes i els va abocar les taules. I digué als venedors de coloms:

—Traieu això d'aquí! No convertiu en mercat la casa del meu Pare!

Els seus deixebles recordaren allò que diu l'Esriptura: El zel del teu temple em consumeix.

Llavors els jueus el van interrogar:

—Amb quin senyal ens demostres que pots obrar així?

Jesús els contestà:

—Destruïu aquest santuari, i en tres dies l'aixecaré.

Els jueus replicaren:

—Aquest santuari ha estat construït en quaranta-sis anys, i tu el vols aixecar en tres dies?

Però ell es referia al santuari del seu cos. Per això, quan va ressuscitar d'entre els morts, els seus deixebles recordaren que havia dit això, i van creure en l'Esriptura i en aquesta paraula de Jesús.

Comentari

Poc abans de la Pasqua, Jesús puja a Jerusalem i fa un gest acompanyat d'unes paraules el sentit de les quals no serà entenedor del tot fins a la resurrecció.

Cal recordar el profund significat del Temple i de l'aniversari de la Dedicació per als jueus. En aquesta festa, els jueus commemoraven la consagració del Temple realitzada pels Macabeus, l'any 164 aC, després que hagués estat profanat tres anys abans per Antíoc IV Epifanes.

Es deia també Festa de les Llums, en referència al canelobre de set braços que, sempre encès, simbolitzava la Presència de Déu, que tot ho veu i que és llum del món enmig del Poble. On era aquesta llum, es dissipava la foscor del paganisme i la idolatria.

En aquest context, nostre Senyor purifica i “consagra de nou” el Temple, la casa del seu Pare, el zel per la qual el consumia.

Tant aquells homes com nosaltres estem sotmesos a la temptació de fer de la vida religiosa i del temple un “mercat”, un negoci, és a dir fer servir Déu per a l'interès propi. I això

és, en el fons, una profanació del temple.

Perquè a la casa de Déu només hi pot haver un Senyor. Només Déu pot ser qui doni raó de tota la resta, i mai una excusa per a un altre fi. Per tant, amb l'expulsió dels mercaders i els canvistes, Jesús ens convida a purificar les nostres intencions, de manera que la recerca de Déu sigui tan pura i desinteressada com sigui possible. Amor veritable.

El temple de Déu no és només l'edifici de pedres, sinó que és, en darrer terme, el Cos de Crist, l'Església. Ella és casa de Déu en sentit estricte: hi habita, il·luminant-la i vivificant-la.

Jesús ens anima a mirar l'Església amb aquests ulls i a mantenir-la, en allò que depengui de nosaltres, sense taca ni arruga. Cadascú se n'ha de sentir responsable amb la pròpia vida. Els batejats, com a pedres vives,

conformem el rostre visible de la santedat de l'Església davant dels homes, rostre que està cridat a atreure els de fora i donar llum i consol als de dins.

Juan Luis Caballero

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca-es/gospel/evangeli-de-la-festa-de-la-dedicacio-de-la-basilica-de-sant-joan-del-latera/> (20/04/2025)